

[Gustav Pedersen.]

ordningen med lønningsudvalget er en meget gammel ordning, fremkaldt af, at der er store tekniske spørgsmål, som det næsten er umuligt at klare, medmindre man arbejder med dem til daglig. Om det skal fortsætte under den hidtidige form, kan jeg ikke sige, for det har jeg ikke kompetence til; der må i hvert fald forhandles med lønningsudvalget, inden man ændrer noget. Det er derfor, jeg understreger, at vi er på forsøgsstadiet. Vi er nødt til at indhente erfaringer, inden vi lægger os fuldstændig fast. Det er det eneste, det er muligt at sige i denne sag, fordi den som sagt er så ny og uprøvet, at det i hvert fald ikke har været forsvarligt på forhånd at slå en ordning i stykker, som har virket til stor tilfredshed hos alle dem, der arbejder med spørgsmålet.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen er det ikke til at diskutere mere med. Det ærede medlem vil ikke forstå, at der er grænser for, hvor små partier der kan kræve repræsentation i udvalg. Der er ingen anden mulighed for det ærede medlem for at få en chance, hvis han vil det, end at gå ind i en valggruppe, hvad vi ikke har lukket af for.

(Kort bemærkning).

Rager: I de bemærkninger, jeg fremsatte, skulle der ikke ligge nogen som helst opfordring til at ændre den bestående ordning for lønningsrådet. Det, jeg ønskede at sige overfor den ærede ordførers bemærkning om ministerielle tjenestemænd som sekretærer, var, at dette ikke måtte blive det almindelige. I de tilfælde, hvor man til forskellige arbejder i udvalg skal have en sekretær, der ikke er taget fra folketingets tjenestemandsstab, fordi denne er beslået, mener jeg man bør gå hen alle andre steder end i ministerierne. Det vil jeg gerne lægge mig fast på med det samme. At ordføreren ikke vil gøre det, er en anden side af sagen.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg vil blot understrege, at jeg ikke under forhandlingerne i udvalget for forretningsordenen og heller ikke under forhandlingerne her har mødt et eneste argument for at holde os udenfor udvalg. Da vi var 2 mand indenfor retsforbundet, havde vi adgang til alle de udvalg, vi ønskede, og nu er vi dog 6. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke vil have os med i arbejdet. Der er ingen begrundelse for at holde et mindretal ude, som dog repræsenterer 75 000 stemmer.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Gustav Pedersen): Når det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke kan forstå, at det er et argument, at man ikke er repræsenteret, hvor man ikke har stemmer nok, så er det umuligt at diskutere videre med det ærede medlem. Iøvrigt har det ærede medlem akkurat de samme muligheder for at blive repræsenteret i udvalg, som da retsforbundet havde 2 medlemmer, for der er ingen, der forbyder noget parti i denne sal at aflevere et udvalgsmandat til Danmarks retsforbund, og det er meget kort tid siden, det skete.

Overfor det ærede medlem hr. Rager vil jeg gerne understrege meget stærkt, at reglen må være, at det er folketingets tjenestemænd, der anvendes til dette sekretærarbejde. Hvis der kommer til at foreligge et undtagelsestilfælde, er der ingen, der på forhånd kan vide, hvad der gør, at det er et undtagelsestilfælde, og derfor kan jeg ikke binde et kommende udvalg for forretningsordenen til en ganske bestemt stilling; det har jeg ingen kompetence til.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg stiller den højtærede formand for folketinget, der nu er ordfører for udvalget, det spørgsmål, om ikke et udvalg er et arbejdsredskab for tinget, og om dette arbejdsredskab ville blive svækket, hvis det blev sådan, at man i udvalgene